

2513 / 1149.
Nagy-Kőrös, jan. 25. 1860.

Édes Miskám!

Úgy látom, hogy ha én neked ítéletnapig nem írok, te
még azután sem töred meg a halgatóst az örökké
valóság utolsó perceig sem. Berek! én beszélhetnék
"kötös barátságokról" s többféle; de én most is jobb
beszék mint te, elfogadom 2 soros scartádat egy
levél számba s folytatom a "kötös barátságot". Ité-
gyen volna, ha mint megkerdünk, úgy élnek te és
a háltott LX-dik évet, melyet isten adjon nek-
tek is nekünk is, türelmet, és tűrhető állapotot,
mert ságyra volna jobbat kívánni.

Mi bálozunk ma, egy oly salidóban, melyet
- hírséd-e? a mi gynn. Igargatónk W. J. ír,
a te jó ismerősöd rendezett. Igen is, nyilvános
táncvirágalom, rendezi a főisk. Igargatóvága.
Ne bánulj; a sügöny tanulóik javára lesz. De én
pár forintomat a nélkül adom, hogy beleszennék.
Külsőben sincs kedvem bálozni: most pedig épen
gyöngéltkedem is. Későbbre viradón oly rossz let-
tem, - /vérkeringés rendetlen volta miatt - hogy egész
kégyelemmel csak arra vártam, mikor fog már
örvényszem végkép elállani. De ez nem trefa. Futu-
sam úgy megállapodott, hogy csak elcsúszva ültél egyed-
ül, arcomban minden fájdalom nélkül. Aká hitten, fel-
akad. Mily szép volna úgy halni meg. De semmi
nagyobb következtetés nem lesz, maónap bágyadt
volna is még most sem vagyok teljes erőben.
De fájdalom semmi. - Ez is, kikerőn a többihez
tartozik, de még így alakban nem volt ismeretlen
hossza.

Egyibritánia kivagyunk. Nőm, Stegeny, egyik bajból
másikba esik. Nem elig, hogy körvenye — mert mi voltam más —
elő-előveksi, a minap egy igen jobb keket sapotig harsnavetel,
lenni tesse — pedig tudod te azt, mi nekem. Ak ö jobb keke,
álja meg az is len — most meg egy fufájás — vagy tán
rheuma, influenz, migraine, egyik arkaí úgy felfutta,
hogy alig ismernél rá. Kerecsére már lappadi. Se a fáj,
dalon négy most is heves; ex az oka, hogy bár eltekert
itai az én idős jó komácskám nak, kinyitlen volt ab,
ba hagyni, és csak általam tolmácsolásig leginkább
üdvözet és ... csókját. Julisa meg mindig Perren
van, nem is akar hisztig harajni; Különben is gyak,
van és nincs femmi baja. Lacki csak vly békéck, mint
volt. De beszélünk már másról is.

Hogy az ves. V-diki. nünepélyen Perren voltam, az már
tudod — hogy a decemberi nagy gyűlésen is megfordultam,
azt is hallhattad. De ne gondolod, hogy a gyűlésen valóan,
tás, mely történt, — egy kis tag kiöktével — befolyásom,
mal esett volna. Ugy látszik, ki volt élve csinalva min,
den. Ak előző értekezést elkestem, s így nem vehettem
nére az országy tanácskozásban, mely tagokat ajánlott; kü
lönben nem málattam volna el Lévai's indírványba huzni,
ellenben minely usak ajánlását — tölem kitértelőleg — ellen
zeni. De hiába! már késő volt; csak javarni lehetett;
egy javarat pedig csak egy javarat, Különben az vly
hanyag emberre nére, mint te, az harárolunk, hogy
exusan is félket foglathassanak, s így berárunk a
hibusó ajtót. Ex a rókalynk, Miska! ma' most nincs
meneség: dolgozni kell.

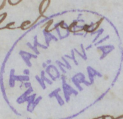
Ne bántson leged az a Rákóczy-verse tovább. Hogy a magyar körön végig szajkál-e megvesztett, hogy az nem a műve, sőt, hanem a hangneme, a nagyhangú szerető s szerető mindig, azt én régen mondom — olykor tapasztalom is. Mindegyik azok voltak előtte kímélettel, kik, Rákóczynak a dologra haragot — s ez a dolgot természetesen. Nem lévén a kongratnak haragot — s ez a dolgot természetesen. Nem lévén a kongratnak haragot — s ez a dolgot természetesen. Nem lévén a kongratnak haragot — s ez a dolgot természetesen.

Gondolt, miemlőn a fejemet. Abbán, hogy e boldog,
 talán schulmeisterőségem még boldogtalánabb állapottal ére,
 sárgái föl. Barátom, Kíváncsiak, kibeszérem ebből. És talán
 e helyes oka, hogy teltem élvezettel minden ragályos
 gát. Akkár meg nem is igen kellünk itt már, híres emberek.
 A minap kivált igen kedve felmögögetni fejt egy gyö,
 nyörőséges rendfű: a nepotizmus. Arról van szó, arra
 van ez a szó: "csupa körösi fiakkal rakni meg az inté,
 két tanfolyamot — az idegenek úgy sem ártanak, magyará
 almennek, ha jobb kenyérre kenyérük öket." És itt sem

találják termékesnek. Közelebb W-a megmondhatt minden
követ, hogy önön fiat. egy igen mediocris fiaként —
ülhetne Skató Károly helyébe. S még hozzá, fél évig,
a míg t. i. academiáról megjött — nekem és másnak
kellene volna venni helyette az igaz. De elleufogultunk
s. az egyház tanais — becsületre legyen mondván — más
választott, a kit mi is akartunk. Midőn e nepotis,
sicus híveket hallottam először, annyira elkéseredtem,
hogy komolyan gondolkodtam az emberi megváltásról. —
Különb is az állapot mindig keretebb; kedvem nincs,
kedélyem roszult, erőm is elhagy. Mi jövőt várhatok
ha egészen kidőltem? Ha ha más körben — péld. Persen,
még van kanyorné bellem hajlékosságát. De mit csinál,
járt ott, hogy el ne vesztsek családostól. Ezen tőp
vengettem nyufanság s kököstsem is egy pár pefi
barátommal, kik lehetnének valamit. Meglátsuk
mit hoz az idő.

De most látom hogy ígyjt végére jutok a pa-
pirnak — pedig nem akarok más lapot kerdeni. Tul-
csa dolgozban még semmi megállapodás. Békem magára.
En' most academiái érdekessem folytatásai irom, a
Skatlibe. Hozza lete, de tán csak majd bevégre.
Még nem untam belé. Vesset joba. Néha Protyan,
na kedvem, de akkor idő nincs, — így elmarad. Most
is corrigálnom kellene — éppen rád írtárást — de bír
én febrelettem, hogy neked írjak, s kívánjam
hogy isten a maga lehető jószágát terjesztse ki
rád és az én kedves — igen kedves komámastromy-
ra, most és mind örökké

Amen!

[Handwritten signature]

így akartam aláírni,
de nem félt el minyare

7. fejezetben azon arányos
kérd. felel. a mit megfog
konáczkázni.